

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

22.12.2020

м. КИЇВ

№ 484

Про затвердження Порядку організації та здійснення оборонного планування в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України та інших складових сил оборони

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України

" 16 " лютого 20 21 року

за № 196/35818

Відповідно до частини другої статті 15 Закону України "Про національну безпеку України" та з метою визначення порядку організації та здійснення в силах оборони заходів оборонного планування **наказую:**

1. Затвердити Порядок організації та здійснення оборонного планування в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України та інших складових сил оборони, що додається.

2. Департаменту воєнної політики та стратегічного планування Міністерства оборони України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр оборони України

Андрій ТАРАН

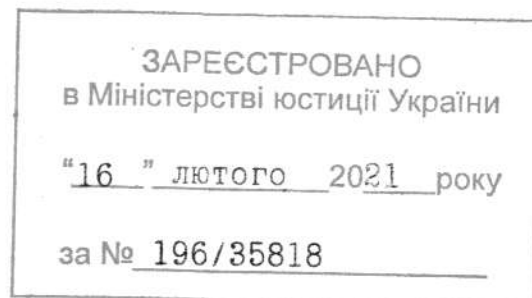

000015 *

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства оборони України

22 грудня 2020 року № 484

ПОРЯДОК

організації та здійснення оборонного планування
в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України
та інших складових сил оборони

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає послідовність дій під час організації процесу та виконання процедур оборонного планування в силах оборони.

2. У цьому Порядку основні терміни вживаються в такому значенні:

базові компоненти (складові) спроможності – доктринальна база, організація, підготовка, ресурсне забезпечення, якість управління та освіта, персонал, військова інфраструктура, взаємосумісність, які у сукупності є визначальними для утворення та досягнення спроможності в цілому;

військово-політичні вказівки з питань формування та реалізації воєнної політики (далі – військово-політичні вказівки) – документ військово-політичного керівництва силами оборони, в якому на підставі стратегічних припущень щодо розвитку воєнно-політичної обстановки довкола України, обсягів фінансування

і ресурсних обмежень у сфері оборони та за результатами реалізації воєнної політики в попередньому році визначаються (уточнюються) пріоритетні завдання щодо формування та реалізації воєнної політики держави, розвитку складових сил оборони на поточний бюджетний період, плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди з розподілом відповідальності та очікуваними результатами;

воєнна політика України – діяльність суб'єктів забезпечення національної безпеки держави, пов'язана із запобіганням воєнним конфліктам, організацією та здійсненням військового будівництва і підготовкою сил оборони до збройного захисту держави;

ефект – результат, що призводить до зміни умов, способів дій та ступеня свободи дій противника чи своїх військ, або ступінь впливу створених (досягнутих) спроможностей (властивостей) на здатність структурної одиниці сил оборони, яка є носієм спроможностей, виконати поставлені завдання;

Єдиний перелік (Каталог) спроможностей Міністерства оборони України, Збройних Сил України та інших складових сил оборони – перелік наявних і перспективних спроможностей Міністерства оборони України, Збройних Сил України та інших складових сил оборони з описом їх характеристик та вимог до них;

життєвий цикл спроможності – сукупність взаємопов'язаних стадій спроможності від задуму щодо її створення до вилучення з обігу;

комплекс програм (проектів) розвитку спроможностей складових сил оборони – сукупність взаємопов'язаних програм та окремих проектів розвитку спроможностей за функціональними групами спроможностей, видів, окремих родів військ (сил), органів військового управління, розвитку інституційних спроможностей Міністерства оборони України, Збройних Сил України (далі – Збройні Сили) або інших складових сил оборони з метою ефективного управління ресурсами на всіх етапах життєвого циклу спроможностей для досягнення стратегічних цілей, завдань та заходів розвитку складових сил оборони;

критичні спроможності – спроможності, що є важливими для досягнення необхідного результату (ефекту) відповідною організаційною структурою та потребують створення (розвитку) та утримання у пріоритетному порядку;

майбутнє безпекове середовище – прогнозований стан безпекового середовища у довгостроковій перспективі, породжений соціальною взаємодією, розвитком технологій, глобальними політичними та економічними процесами, а також процесами, зумовленими природними та екологічними чинниками, які впливатимуть та можуть становити небезпеку національним інтересам та фундаментальним цінностям держави, нейтралізація яких потребує залучення (застосування) сил оборони;

матеріальні рішення – заходи для підвищення рівня певної спроможності (усунення прогалин у спроможності) або створення нової спроможності шляхом зміни (набуття) кількісно-якісних характеристик її базових компонентів (складових), що потребують суттєвих витрат (в межах видатків на розвиток) на озброєння та військову техніку і матеріально-технічні засоби;

надлишкові спроможності – спроможності, застосування яких не спрямоване на виконання жодного із завдань, а також ті, застосування яких в подальшому є неможливим або недоцільним;

наявні спроможності – спроможності, що є у розпорядженні відповідного командира (начальника) для виконання завдань;

нематеріальні рішення – заходи, які плануються (проводяться) для підвищення рівня певної спроможності (усунення прогалин у спроможності) шляхом зміни кількісно-якісних показників її базових компонентів (складових), що не потребують суттєвих витрат (здійснюються в межах видатків на утримання) на озброєння та військову техніку і матеріально-технічні засоби;

необхідні спроможності – спроможності, що повинні бути в розпорядженні відповідного командира (начальника) у визначений час та місці, для виконання завдань у певних умовах середовища з метою досягнення необхідного результату (ефекту);

носій спроможності – організаційна структура (орган управління, з'єднання, військова частина, військовий навчальний заклад, установа, організація, підрозділ тощо), окремий засіб або система, формування, розвиток та оцінювання яких здійснюється за всіма базовими компонентами (складовими) спроможності для забезпечення реалізації спроможності;

об'єднана оперативна концепція – документ, який містить бачення форм і способів застосування існуючих та нових (перспективних) спроможностей в умовах протидії викликам та загрозам національній безпеці України у воєнній сфері в майбутньому безпековому середовищі для досягнення силами оборони успіху у виконанні завдань за призначенням;

орієнтовний план утримання та розвитку – комплекс взаємопов'язаних і деталізованих заходів, які сплановані за напрямками витрат та інвестицій ресурсів на наступний та два подальші роки, спрямованих на забезпечення заходів програмних документів щодо розвитку Збройних Сил або інших складових сил оборони та їх спроможностей, утримання Збройних Сил або інших складових сил оборони з визначенням виконавців та уточненням обсягів фінансових ресурсів;

оцінювання спроможностей – процедура порівняння наявних спроможностей з необхідними в майбутньому, виявлення недоліків (прогалин) у вимогах до спроможностей, встановлення нових чи уточнення існуючих вимог до них;

Перелік типових завдань Збройних Сил (сил оборони) – набір типових завдань, які можуть виконуватися в операціях (бойових діях) міжвидових угруповань військ (об'єднаних сил);

план утримання та розвитку – комплекс взаємопов'язаних і деталізованих заходів, які сплановані за напрямками витрат та інвестицій ресурсів на наступний рік, спрямованих на забезпечення заходів програмних документів щодо розвитку Збройних Сил або інших складових сил оборони та їх спроможностей, утримання Збройних Сил або інших складових сил оборони з визначеними виконавцями та обсягами фінансових ресурсів;

планування на основі спроможностей – планування, що передбачає розвиток спроможностей сил оборони в умовах протидії загрозам та ризикам на довгострокову перспективу в межах наявних ресурсів;

програмно-проектний менеджмент – складова управлінської діяльності, спрямована на досягнення цілей програм та окремих проєктів і впровадження змін;

процес оборонного планування – сукупність послідовних дій, що здійснюються за єдиними принципами та процедурами, для визначення та створення оснащених, навчених та забезпечених комплектів військ (сил) та їх спроможностей;

ризик – можливість настання події, що матиме вплив на здатність організаційної структури виконувати завдання і функції та досягати визначеної мети (місії), стратегічних та інших цілей її діяльності;

спільні оборонні спроможності – це спроможності Збройних Сил та інших складових сил оборони, які необхідні для спільного виконання завдань у складі сил оборони (об'єднаних сил);

спроможність (оперативна, бойова, спеціальна) – це здатність органів військового управління, з'єднань, військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил або сукупності сил і засобів сил оборони виконувати певні завдання (забезпечувати реалізацію визначених військових цілей) за певних умов, ресурсного забезпечення та відповідно до встановлених стандартів;

стратегічні припущення – важливі та високоімовірні події або фактори, які в майбутньому можуть мати значний вплив на розвиток воєнно-політичної обстановки довкола України, обсяги фінансування і ресурсні обмеження у сфері оборони;

функціональна група спроможностей – сукупність спроможностей складових сил оборони, поєднаних в ієрархічну структуру відповідно до їх функціонального призначення.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених в законах України “Про національну безпеку України”, “Про оборону України”, “Про Збройні Сили України”, Порядку проведення оборонного огляду Міністерством оборони, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2018 року № 941.

3. Оборонне планування здійснюється з метою забезпечення обороноздатності держави шляхом визначення пріоритетів і напрямів розвитку сил оборони, їх спроможностей, озброєння та військової техніки, інфраструктури, підготовки військ (сил), а також розроблення відповідних концепцій, програм і планів з урахуванням реальних і потенційних загроз у воєнній сфері та фінансово-економічних можливостей держави.

4. Процес оборонного планування здійснюється з урахуванням основних характеристик та змісту процесу оборонного планування у державах-членах Організації Північноатлантичного договору (далі – НАТО) та вимог законодавства України і передбачає визначення пріоритетів і напрямів розвитку сил оборони, визначення вимог до спроможностей, розподіл спроможностей за складовими сил оборони та визначення завдань розвитку, імплементацію завдань розвитку, оцінку результатів.

5. Оборонне планування здійснюється із застосуванням методу планування на основі спроможностей, який орієнтований на загрози та спрямований на розвиток спроможностей сил оборони на довгострокову перспективу.

II. Основні завдання, повноваження суб'єктів оборонного планування, вихідні дані для оборонного планування

1. Основними завданнями оборонного планування є:

1) визначення цілей та основних завдань реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва, пріоритетів і напрямів розвитку сил оборони на основі оцінки безпекового середовища, з урахуванням актуальних і потенційних викликів та загроз національній безпеці України у воєнній сфері, демографічних та фінансово-економічних можливостей держави;

2) оцінка здатності сил оборони до виконання завдань з оборони України (огляд спроможностей за функціональними групами спроможностей в Міноборони, Збройних Силах та інших складових сил оборони щодо виконання завдань за імовірними сценаріями виникнення та розвитку кризових ситуацій воєнного характеру на довгострокову перспективу), а також результатів виконання заходів розвитку за попередній період;

3) оцінювання спроможностей в Міноборони, Збройних Силах, а також в інших військових формуваннях, правоохоронних та розвідувальних органах, органах спеціального призначення з правоохоронними функціями, на які відповідно до законів України покладено функції із забезпечення оборони держави (далі – інші складові сил оборони);

4) визначення переліку необхідних спроможностей складових сил оборони, які відповідатимуть потребам сил оборони (вимоги до системи об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах, структури, чисельності особового складу, кількісних та якісних показників озброєння та військової техніки, інших видів матеріально-технічних засобів, військової інфраструктури, підготовленості особового складу сил оборони) з урахуванням ресурсних можливостей держави;

5) визначення переліку надлишкових спроможностей;

6) формування потреби у ресурсному забезпеченні на розвиток спроможностей складових сил оборони;

7) управління ризиками;

8) розроблення програм і планів досягнення визначених спроможностей;

9) моніторинг і контроль досягнення цілей і завдань та реалізації програм і планів досягнення визначених спроможностей.

2. Суб'єктами оборонного планування є структурні підрозділи Міноборони, апарат Головнокомандувача Збройних Сил, Генеральний штаб Збройних Сил України (далі – Генеральний штаб), командування видів, окремих родів військ (сил), інші органи військового управління Збройних Сил, органи державної влади, до сфери управління (координації) яких належать інші складові сил оборони та органи управління інших складових сил оборони.

3. Об'єктами оборонного планування є Збройні Сили, інші складові сил оборони, та їх спроможності.

4. Міноборони відповідає за організацію оборонного планування у силах оборони. Організація оборонного планування в силах оборони здійснюється під загальним керівництвом Міністра оборони України. Безпосереднє керівництво проведенням оборонного планування в Міноборони покладається на першого заступника Міністра оборони України, у Збройних Силах – на начальника Генерального штабу Збройних Сил України, в інших складових сил оборони – на відповідних керівників.

5. Загальну організацію заходів оборонного планування в силах оборони здійснює структурний підрозділ апарату Міноборони, на який покладено функції визначення засад воєнної політики та стратегічного планування.

6. На структурні підрозділи Міноборони в межах компетенції покладаються такі основні завдання з питань оборонного планування:

- аналіз воєнно-політичної обстановки та визначення рівня загроз національній безпеці України у воєнній сфері;

- підготовка пропозицій до основних документів щодо формування та реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони;

- визначення пріоритетів, основних напрямів розвитку Збройних Сил та інших складових сил оборони;

- розроблення Стратегії воєнної безпеки України і Стратегічного оборонного бюлетеня України;

- участь у розробленні та моніторинг виконання програм і планів діяльності Кабінету Міністрів України;

- організація розроблення проєктів державних цільових програм, моніторинг їх виконання;

- організація досліджень з питань оборонного планування;

- участь у підготовці пропозицій до прогнозів видатків з державного бюджету на сили оборони, у тому числі на Збройні Сили;

- формування бюджетного запиту Міноборони;

- формування основних показників Міноборони як державного замовника для здійснення оборонних закупівель;

- контроль за ефективним витрачанням коштів і матеріальних цінностей;

- підготовка звітних матеріалів про використання коштів, виділених на потреби оборони;

- інформаційне забезпечення оборонного планування.

7. На Апарат Головнокомандувача Збройних Сил, Генеральний штаб, інші органи військового управління Збройних Сил, органи управління інших складових сил оборони в межах компетенції покладаються такі основні завдання з питань оборонного планування:

забезпечення виконання завдань щодо реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони у сфері оборони, обґрунтування напрямів розвитку Збройних Сил, інших складових сил оборони на довгострокову перспективу;

розробка пропозицій до проєктів законів України, інших нормативно-правових актів стосовно процесу оборонного планування;

визначення вимог до спроможностей Збройних Сил та інших складових сил оборони;

розроблення та ведення Переліку типових завдань і Єдиного переліку (Каталогу) спроможностей Міністерства оборони України, Збройних Сил України та інших складових сил оборони (далі – Каталог спроможностей сил оборони), планування завдань і відповідних спроможностей з урахуванням імовірних сценаріїв розвитку кризових ситуацій воєнного характеру та варіантів застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони;

розроблення об'єднаної оперативної концепції;

організація проведення поточного оцінювання спроможностей у Збройних Силах та інших складових сил оборони;

організація планування заходів розвитку спроможностей Збройних Сил, видів, окремих родів військ (сил), органів військового управління Збройних Сил, інших складових сил оборони, здійснення контролю за їх реалізацією;

організація та здійснення заходів оборонного планування у Збройних Силах;

розроблення проєктів та організація виконання державних цільових програм, інших програм і планів, спрямованих на розвиток спроможностей Збройних Сил, інших складових сил оборони;

розроблення планів утримання та розвитку складових сил оборони, пропозицій щодо формування бюджетного запиту Міноборони та інших складових сил оборони, основних показників для здійснення закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення за закритими закупівлями (на трирічний період) та здійснення моніторингу їх виконання;

здійснення координації та узгодження програм розвитку інших складових сил оборони в частині, що стосується оборони держави;

визначення потреб в особовому складі, матеріальних засобах за класами постачання, у фінансових, енергетичних, інформаційних ресурсах, фондах та майні, земельних і водних ділянках, комунікаціях, послугах, продукції оборонного призначення, необхідних для належного виконання завдань Збройними Силами та іншими складовими сил оборони (тільки для Генерального штабу);

підготовка за належністю пропозицій керівництву Міністерства оборони та Збройних Сил щодо перспективного складу Збройних Сил, їх орієнтовної чисельності, потреби в коштах на утримання наявних і перспективних структур, програм (планів) розвитку видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил, озброєння та військової техніки, орієнтовних показників видатків Державного бюджету на реалізацію заходів програм розвитку, інших даних.

8. Вихідними даними для оборонного планування є:

законодавство в сферах національної безпеки та оборони;

Стратегія національної безпеки України;

досягнення воєнної науки та новітніх технологій військового призначення, досвід застосування Збройних Сил (об'єднаних сил) в воєнних діях і міжнародних операціях з підтримання миру та безпеки, розвиток форм і способів ведення збройної боротьби;

орієнтовні прогностичні показники можливостей держави у задоволенні потреб оборони людськими, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами (показники виробництва військової техніки та озброєння підприємствами національного оборонно-промислового комплексу, можливості оборонних закупівель за кордоном, виробництва в кооперації, лізингу та інших форм військово-технічного співробітництва).

9. На основі вихідних даних та за результатами оборонного огляду здійснюється розроблення Стратегії воєнної безпеки України, яка визначає цілі державної політики з питань національної безпеки і оборони у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва та шляхи їх реалізації, вимоги до організації оборони держави, сил оборони та їх спільних спроможностей.

Організацію розроблення Стратегії воєнної безпеки України здійснює структурний підрозділ апарату Міноборони, на який покладено функції визначення засад воєнної політики та стратегічного планування.

Основою для розроблення Стратегії воєнної безпеки України є Стратегія національної безпеки України і результати оборонного огляду.

Розроблення Стратегії національної безпеки України і Стратегії воєнної безпеки України здійснюється відповідно до вимог законодавства.

III. Організація процесу оборонного планування

1. Загальна організація процесу оборонного планування

1. Процес оборонного планування включає:

- планування спроможностей;
- програмування розвитку спроможностей;
- бюджетування та управління ресурсами;
- виконання програм і планів.

Загальну схему процесу оборонного планування наведено в додатку 1.

2. Створення нових, розвиток та підтримання існуючих спроможностей здійснюється відповідно до базових компонентів (складових) спроможності (додаток 2) із застосуванням методології програмно-проектного менеджменту. Усі управлінські рішення, спрямовані на розвиток складових сил оборони, приймаються з урахуванням повного життєвого циклу спроможностей з метою забезпечення їх реалістичності та ефективного використання ресурсів.

2. Планування спроможностей

1. Планування спроможностей на довгострокову перспективу (під час оборонного огляду та огляду спроможностей, який проводиться, за необхідності, у період між оборонними оглядами) полягає у визначенні основних напрямів реалізації воєнної політики України, стратегічних цілей розвитку та очікуваних результатів їх досягнення з урахуванням актуальних викликів і загроз національній безпеці України у воєнній сфері.

Проведення оборонного огляду здійснюється відповідно до Порядку проведення оборонного огляду Міністерством оборони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2018 року № 941.

2. У ході планування спроможностей здійснюється:

- 1) аналіз майбутнього безпекового середовища;
- 2) розроблення імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру та варіантів застосовування Збройних Сил та інших складових сил оборони;
- 3) розроблення об'єднаної оперативної концепції;

4) визначення вимог до спроможностей сил оборони (перелік завдань, переліки необхідних, наявних, критичних та надлишкових спроможностей);

5) формування перспективної моделі сил оборони з урахуванням прогнозу ресурсного забезпечення сил оборони.

3. Аналіз майбутнього безпекового середовища передбачає вивчення сукупності чинників, що характеризують стан міжнародних зносин та економічної конкуренції між державами (коаліціями держав, іншими суб'єктами міжнародного права), їх воєнно-економічних потенціалів, розстановки, співвідношення та взаємодії політичних, військових та інших сил, ступеню напруженості між державами та рівня небезпеки виникнення воєнних конфліктів, інших загроз національній безпеці України у воєнній сфері.

За результатами аналізу майбутнього безпекового середовища формується документ (опис майбутнього безпекового середовища), який надає аналітичну базу для передбачення потенційних конфліктів на перспективу (щонайменше 10 років) та підготовки до них. Документ описує обставини та чинники, які можуть змінювати безпекове середовище, досліджує вплив цих змін на характер майбутньої війни та застосування (залучення) сил оборони, забезпечує формування системи поглядів щодо перспективних завдань та функцій сил оборони.

Документ повинен містити прогностичні оцінки, які формуються за двома напрямками:

виміри, в яких очікуються зміни в майбутньому та які здійснюватимуть визначальний вплив на формування безпекового середовища та перспективний вигляд сил оборони (політика, людство та навколишнє середовище, економіка, ресурси та технології, інформація, безпека та оборона);

рівні, в межах яких розвиватимуться майбутні тренди, а саме глобальні, регіональні та національні аспекти у контексті національної безпеки України у воєнній сфері.

На основі опису майбутнього безпекового середовища формується перелік потенційних викликів і загроз національній безпеці України у воєнній сфері на середньострокову та довгострокову перспективи.

Головним розробником опису майбутнього безпекового середовища і переліку потенційних викликів і загроз національній безпеці України у воєнній сфері є розвідувальний орган Міноборони. До роботи залучаються структурні підрозділи Міноборони, Генерального штабу, науково-дослідні установи Міноборони та Збройних Сил, інші складові сил оборони, вітчизняні та іноземні установи (організації) та експерти з питань безпеки і оборони (за згодою).

На основі опису майбутнього безпекового середовища і переліку потенційних викликів і загроз національній безпеці України у воєнній сфері здійснюється розроблення імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру.

4. Імовірні сценарії виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру являють собою змодельовані або прогнозовані варіанти розвитку внутрішніх і зовнішніх загроз та кризових явищ у майбутньому безпековому середовищі, що матимуть вплив на визначення перспективних завдань та спроможностей сил оборони.

Імовірні сценарії виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру містять такі характеристики: діючі сили (учасники сценарію), цілі учасників сценарію, масштаб дій за сценарієм, напрям подальшого розвитку за сценарієм, стратегічний фон, можливі наслідки, чинники виникнення сценарію та індикатори наближення його реалізації. Під час їх розроблення враховуються такі чинники:

тенденції майбутнього, які впливають з майбутнього безпекового середовища і, за прогнозами, матимуть вагомий вплив як на безпеку європейського регіону, так і національні інтереси України;

інтереси глобальних та регіональних центрів впливу;

умови майбутнього, які сприятимуть чи заважатимуть досягненню державними та недержавними діючими силами (учасниками сценарію) власних цілей та виконанню завдань.

Головним розробником імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру є розвідувальний орган Міноборони. До роботи залучаються структурні підрозділи Міноборони, Генерального штабу, науково-дослідні установи Міноборони та Збройних Сил, інші складові сил оборони.

Імовірні сценарії виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру використовуються для розроблення варіантів застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони у майбутніх конфліктах.

5. З урахуванням переліку потенційних викликів і загроз національній безпеці України у воєнній сфері на середньострокову та довгострокову перспективи, за кожним імовірним сценарієм виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру розробляється декілька варіантів застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони. За кожним з варіантів визначаються мета і форма застосування, завдання та орієнтовний склад угруповання, вимоги до спроможностей Збройних Сил та інших складових сил оборони.

Розроблення (уточнення) варіантів застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони під час оборонного огляду покладається на Міжвідомчу робочу групу з питань проведення оборонного огляду, у період між оборонними оглядами – на Генеральний штаб.

6. Об'єднана оперативна концепція є вихідними даними для розроблення стратегій розвитку видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил, інших складових сил оборони.

Організація розроблення об'єднаної оперативної концепції покладається на Генеральний штаб. До роботи залучаються структурні підрозділи Міноборони, Генерального штабу та інших органів військового управління Збройних Сил, науково-дослідні установи Міноборони та Збройних Сил, інші

складові сил оборони, вітчизняні та іноземні установи (організації) та експерти з питань безпеки і оборони.

7. Визначення вимог до спроможностей передбачає визначення повного набору (переліку) спроможностей для забезпечення необхідного рівня обороноздатності та напрямів і завдань розвитку сектору безпеки та оборони, сформованих у Стратегії національної безпеки України, на наступний період планування. З цією метою розробляється Перелік завдань за імовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру і варіантами застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони та проводиться огляд спроможностей з використанням переліку типових завдань, функціональних груп спроможностей, Каталогу спроможностей сил оборони.

8. Перелік завдань за імовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру і варіантами застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони (далі – Перелік завдань за сценаріями) включає пріоритетні завдання з визначеними умовами та вимірюваними стандартами їх виконання, які формують вимоги до спроможностей військ (сил) для досягнення успіху в майбутніх операціях.

Перелік завдань за сценаріями розробляється з урахуванням кожного сценарію та варіанту застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони. Завдання за сценаріями визначаються з урахуванням документів щодо підготовки та застосування Збройних Сил, бойових статутів для з'єднань, частин та підрозділів, настанов з бойового застосування для спеціальних військ (сил), чинних нормативно-правових актів.

До Переліку завдань за сценаріями включають завдання, що безпосередньо виконуються за сценарієм, а також завдання з планування, підготовки і забезпечення їх виконання. Для більш повного формування вимог до застосування угруповань військ (сил) окрім визначення завдань здійснюється опис умов, визначення показників та стандартів їх виконання.

Розроблення (уточнення) Переліку завдань за сценаріями під час оборонного огляду покладається на Міжвідомчу робочу групу з питань проведення оборонного огляду, у період між оборонними оглядами – на Генеральний штаб.

Для формування Переліку завдань за сценаріями використовується Перелік типових завдань Збройних Сил (сил оборони).

9. Перелік типових завдань Збройних Сил (сил оборони) (далі – Перелік типових завдань) формується за трирівневою вертикальною (завдання стратегічного, оперативного і тактичного рівня) та горизонтальною (завдання за функціональними групами спроможностей) структурою.

Організація розроблення переліку типових завдань покладається на Генеральний штаб.

10. Функціональні групи спроможностей розподіляються на підгрупи спроможностей, які є сукупністю споріднених спроможностей, та окремі спроможності для полегшення ідентифікації і планування їх формування та розвитку.

З метою формування, утримання та розвитку спроможностей під час здійснення заходів оборонного планування Міністром оборони України призначаються відповідальні за функціональні групи спроможностей, підгрупи спроможностей та окремі спроможності.

11. Для забезпечення єдиного понятійного апарату під час планування та здійснення заходів розвитку спроможностей формується Каталог спроможностей сил оборони, який затверджується Міністром оборони України.

Основою для формування Каталогу спроможностей сил оборони є існуючі вимоги щодо підготовки, застосування органів військового управління видів, родів військ (сил), їх всебічного забезпечення, використання (експлуатації) озброєння та військової техніки, які визначені відповідними національними

нормативними документами (бойовими статутами, настановами, керівництвами, положеннями, національними і військовими стандартами тощо), а також відповідними стандартами НАТО та стандартами у сфері оборони держав-членів НАТО.

Структура опису кожної спроможності включає код спроможності, назву спроможності, нормативні документи, перехресні посилання, базові, основні та додаткові вимоги до спроможності.

Зразки описів спроможностей наведено в додатку 3.

Формування (уточнення, внесення змін до) Каталогів спроможностей сил оборони полягає у включенні до нього наявних та перспективних спроможностей Міноборони, Збройних Сил та інших складових сил оборони, а також окремих типів носіїв спроможностей, зокрема:

органів управління – Генерального штабу, Командування об'єднаних сил, командувань видів Збройних Сил, Сил спеціальних операцій, Десантно-штурмових військ, Військ зв'язку та кібербезпеки, Сил логістики, Сил підтримки, Медичних сил, управлінь оперативних, повітряних, морських командувань, інших органів військового управління Збройних Сил та органів управління інших складових сил оборони;

з'єднань, військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій і підрозділів військових частин;

окремих засобів – літаків, вертольотів, безпілотних авіаційних комплексів, кораблів, суден, ракетних комплексів та комплексів протиповітряної оборони;

систем – автоматизованого управління військами (силами), обміну даними розвідки та обстановки, оповіщення, менеджменту оборонних ресурсів, захисту інформації тощо, що включають відповідне обладнання та програмне забезпечення.

Каталог спроможностей сил оборони підлягає періодичному перегляду. Уточнення вимог до спроможностей (оперативних, бойових, спеціальних) здійснюється, у першу чергу, за ініціативи та з урахуванням пропозицій, які формуються командирами/штабами тактичної ланки з подальшим їх розглядом

органами управління вищого рівня, та за результатами оцінювань спроможностей.

12. На суб'єкти оборонного планування покладаються такі повноваження щодо функціональних груп спроможностей та Каталогу спроможностей сил оборони:

1) структурний підрозділ апарату Міноборони, на який покладено функції визначення засад воєнної політики та стратегічного планування, відповідає за:

організацію розроблення Функціональних груп спроможностей;

організацію взаємодії з іншими складовими сил оборони щодо надання ними пропозицій до Функціональних груп спроможностей і Каталогу спроможностей сил оборони;

організацію проведення огляду спроможностей за функціональними групами;

2) структурний підрозділ Генерального штабу, на який покладено функції організації і контролю за здійсненням заходів оборонного планування, спрямованих на розвиток спроможностей Збройних Сил, відповідає за:

організацію розроблення Каталогу спроможностей сил оборони визначення вимог до його структури та опису спроможностей;

координацію розроблення функціональних груп спроможностей та Каталогу спроможностей сил оборони в частині, що стосується Збройних Сил;

3) структурні підрозділи Міноборони, Генерального штабу, органи військового управління Збройних Сил, керівники яких є відповідальними за функціональні групи спроможностей:

здійснюють змістовне наповнення функціональних груп спроможностей та розробляють розділи Каталогу спроможностей сил оборони за напрямками відповідальності;

надають пропозиції щодо удосконалення структури, змісту та порядку використання Функціональних груп спроможностей та Каталогу спроможностей сил оборони;

створюють, у разі необхідності, робочі групи, до складу яких залучають представників інших структурних підрозділів Міноборони, Генерального штабу, органів військового управління Збройних Сил та інших складових сил оборони за напрямками функціональних груп спроможностей;

здійснюють розроблення, опрацьовують пропозиції щодо змін до Функціональних груп спроможностей та Каталогу спроможностей сил оборони за напрямком відповідальності та готують висновки (рекомендації) щодо їх реалізації;

взаємодіють, в межах компетенції, з іншими структурними підрозділами Міноборони та Генерального штабу, органами військового управління Збройних Сил, керівники яких є відповідальними за функціональні групи спроможностей;

беруть участь в огляді спроможностей за напрямком функціональних груп спроможностей;

4) інші суб'єкти оборонного планування Міноборони, Збройних Сил та інших складових сил оборони:

беруть участь в розробленні Функціональних груп спроможностей та Каталогу спроможностей сил оборони за напрямками діяльності;

здійснюють розроблення пропозицій щодо змін до Функціональних груп спроможностей та Каталогу спроможностей сил оборони за напрямками діяльності.

13. Огляд спроможностей за функціональними групами спроможностей в складових сил оборони (далі – огляд спроможностей) передбачає визначення (уточнення) переліків наявних та необхідних спроможностей, формування переліку критичних спроможностей, розроблення (уточнення, внесення змін до) Каталогу спроможностей сил оборони та функціональних груп спроможностей з визначенням розподілу відповідальності за їх підтримання та планування розвитку.

Завданнями огляду спроможностей є:

- уточнення складу та змісту функціональних груп спроможностей;
- уточнення переліку наявних та необхідних спроможностей складових сил оборони (спільних оборонних спроможностей), а також вимог до них;
- формування переліку критичних спроможностей складових сил оборони;
- уточнення (формування) Каталогу спроможностей сил оборони;
- оцінка результатів досягнення вимог до спроможностей складових сил оборони.

До проведення заходів огляду спроможностей залучаються відповідні структурні підрозділи Міноборони, Збройних Сил та інших складових сил оборони, наукові установи та наукові підрозділи вищих військових навчальних закладів, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, а також вітчизняні та іноземні експерти (за згодою).

Огляд спроможностей проводиться під час оборонного огляду або у період між оборонними оглядами.

Під час огляду спроможностей виконуються такі заходи:

- аналіз та відбір наявних та необхідних спроможностей складових сил оборони (спільних оборонних спроможностей) для їх включення у перелік наявних та необхідних спроможностей складових сил оборони;
- формування переліку критичних спроможностей складових сил оборони;
- перегляд кількості та змісту функціональних груп спроможностей.

Результати проведення огляду спроможностей оформлюються звітом (додаток 4), який затверджує Міністр оборони України. До звіту додаються:

Функціональні групи спроможностей з визначенням розподілу відповідальності за їх підтримання та планування розвитку та Каталог спроможностей сил оборони;

переліки:

необхідних спроможностей для виконання завдань за різними варіантами застосування, розвиток яких потребує планування на середньо- та довгострокову перспективу;

наявних спроможностей, для утримання яких необхідно спланувати відповідний ресурс;

критичних спроможностей, які необхідно формувати;

надлишкових спроможностей, від яких необхідно позбавитись з метою вивільнення ресурсів.

Перелік необхідних спроможностей формується на підставі аналізу розроблених імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру, варіантів застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони та переліку завдань за сценаріями. Під час розроблення зазначеного переліку визначаються вимоги та здійснюється опис кожної спроможності. Перелік необхідних спроможностей є основою планування розвитку складових сил оборони на середньострокову перспективу.

Переліки надлишкових і критичних спроможностей формуються на підставі порівняння необхідних та наявних спроможностей.

14. Оцінка результатів досягнення вимог до спроможностей складових сил оборони передбачає аналіз стану наявних (набутих) спроможностей в результаті виконання спланованих заходів розвитку складових сил оборони, а також результатів поточних оцінювань спроможностей. При цьому здійснюється порівняння досягнутих спроможностей з вимогами до необхідних спроможностей, а також аналізуються ризики виконання програмних документів.

Оцінка результатів досягнення вимог до спроможностей Збройних Сил та інших складових сил оборони здійснюється: під час проведення оборонного огляду – Міжвідомчою робочою групою з питань проведення оборонного огляду, під час огляду спроможностей – робочою групою з проведення огляду спроможностей. Результати огляду спроможностей використовуються для розроблення (уточнення) стратегій, концепцій, державних цільових оборонних програм, корегування комплексу програм (проектів) розвитку спроможностей в частині, що стосується реалізації цілей та завдань розвитку Збройних Сил (інших складових сил оборони) з урахуванням перерозподілу ресурсів та впливу на здатність виконувати завдання за призначенням.

15. Прогноз ресурсного забезпечення сил оборони здійснюється під час оборонного огляду Міжвідомчою робочою групою з питань проведення оборонного огляду і передбачає виконання таких завдань:

визначення необхідного ресурсного забезпечення складових сил оборони;
оцінювання достатності прогнозованого ресурсного забезпечення сил оборони;

розроблення варіантів щодо визначення потреби в основних зразках виробів озброєння та військової техніки, матеріально-технічних засобах, у тому числі ракет і боєприпасів, для ефективного розвитку складових сил оборони.

16. Визначення необхідного ресурсного забезпечення складових сил оборони включає:

формування орієнтовної потреби в персоналі, інвестиціях в озброєння, військову і спеціальну техніку та системи вітчизняного та іноземного виробництва, інвестиціях в інфраструктуру, експлуатаційних витратах для набуття силами оборони необхідних спроможностей;

формулювання вимог до вітчизняного оборонно-промислового комплексу щодо можливостей з розроблення (модернізації) і виробництва основних зразків виробів озброєння та військової техніки виходячи з імовірних сценаріїв, завдань за сценаріями, необхідних спроможностей для виконання завдань та відповідного складу сил за сценаріями;

прогноз набуття спроможностей складових сил оборони залежно від обсягів фінансування, можливостей вітчизняного оборонно-промислового комплексу та закупівлі озброєння та військової техніки іноземного виробництва.

17. Оцінювання достатності прогнозованого ресурсного забезпечення сил оборони щодо частки витрат на розвиток озброєння та військової техніки в загальній структурі видатків на оборону проводиться з розрахунку спрогнозованих обсягів фінансування, варіантів їх зміни, існуючого та необхідного стану вітчизняного оборонно-промислового комплексу з урахуванням його розвитку.

18. Розроблення варіантів розрахунків щодо визначення та розподілу потреби в основних зразках виробів озброєння та військової техніки на довгострокову перспективу для створення угруповань сил оборони за імовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру здійснюється відповідно до таких вихідних даних та обмежень:

прогнозовані обсяги видатків на фінансування сил оборони;

очікувана частка нового (модернізованого) ОВТ на кінець року, у якому проводиться оборонний огляд;

обсяг видатків на розвиток ОВТ на наступний після оборонного огляду рік;

розрахунковий показник мінімально-необхідного рівня виконання завдань з оборони держави;

розрахунки необхідного складу складових сил оборони за завданнями відповідно до сценаріїв, які вважаються основними для сил оборони;

розрахунки в цінах станом на рік проведення оборонного огляду;
обмеженість наявних можливостей вітчизняного оборонно-промислового комплексу;
інші вихідні дані та обмеження.

За кожним варіантом розрахунків щодо визначення та розподілу потреби в основних зразках виробів озброєння та військової техніки розраховується показник рівня виконання завдань за сценаріями (очікуваний рівень досягнення спроможностей), необхідна частка витрат на розвиток озброєння та військової техніки від загальної суми видатків, прогноз співвідношення щодо закупівлі техніки вітчизняного та іноземного виробництва, очікуваний рівень оновлення основних зразків виробів озброєння та військової техніки на кінець планового періоду.

Проведені розрахунки ресурсних потреб та визначені альтернативні шляхи досягнення мінімально-необхідного рівня виконання завдань з оборони держави використовуються під час формування перспективної моделі Збройних Сил та інших складових сил оборони.

19. На основі переліку необхідних спроможностей та з урахуванням розрахунків ресурсних потреб та визначених альтернативних шляхів досягнення мінімально-необхідного рівня виконання завдань з оборони держави формується перспективна модель Збройних Сил та інших складових сил оборони та їх структура. Визначається стратегія її побудови (за роками), формулюються стратегічні цілі та критерії досягнення спроможностей, а також здійснюється розподіл спроможностей між Збройними Силами та іншими складовими сил оборони.

20. Формування перспективного складу Збройних Сил та інших складових сил оборони передбачає розроблення декількох його варіантів та вибір оптимального з них на основі критерію “ефективність/вартість”.

Варіанти перспективного складу Збройних Сил та інших складових сил оборони визначаються шляхом комбінування органів військового управління (органів управління інших складових сил оборони), бойових та інших військових частин, установ і організацій. Кожний варіант оцінюється з точки зору його ефективності щодо виконання визначених завдань, а також вартості трансформації існуючого складу у перспективний та утримання перспективного складу. Вартість визначається потрібними обсягами витрат на персонал, озброєння та військову техніку, інфраструктуру та експлуатаційних витрат.

За результатами порівняння існуючого і перспективного складу Збройних Сил та інших складових сил оборони визначаються організаційні структури або їх поєднання, які:

- відповідають вимогам щодо необхідних спроможностей;
- не відповідають вимогам щодо необхідних спроможностей;
- частково відповідають вимогам щодо необхідних спроможностей;
- відсутні в існуючому складі Збройних Сил та інших складових сил оборони;
- надлишкові (або такі, що не передбачається використовувати для вирішення завдань за імовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру та варіантами застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони).

21. Формування перспективних організаційних структур або їх поєднань передбачає:

- використання існуючих організаційних структур;
- нарощування спроможностей існуючих організаційних структур;
- позбавлення від зайвих організаційних структур;
- формування нових організаційних структур.

22. Ефективність виконання визначених завдань та вартість досягнення необхідних спроможностей є критерієм вибору оптимального варіанту перспективного складу Збройних Сил (інших складових сил оборони). Процес

вибору оптимального варіанту складу Збройних Сил та інших складових сил оборони передбачає використання відповідних аналітичних інструментів та спрямований на визначення найбільш раціонального варіанту створення необхідних спроможностей Збройних Сил та інших складових сил оборони (в умовах ресурсних обмежень), які забезпечать виконання визначених завдань за сценаріями.

23. На основі оптимального варіанту перспективного складу Збройних Сил та інших складових сил оборони розробляється опис перспективної моделі сил оборони.

Опис перспективної моделі сил оборони містить: ключові аспекти майбутнього безпекового середовища, визначальні чинники для побудови перспективної моделі, обрис перспективної системи управління силами оборони, основні завдання та спроможності сил оборони, їх структуру, ресурсну складову, шляхи досягнення спроможностей.

24. Формування перспективної моделі сил оборони з урахуванням прогнозу їх ресурсного забезпечення здійснюється Міжвідомчою робочою групою з питань проведення оборонного огляду під час оборонного огляду. Шляхи досягнення перспективної моделі сил оборони визначаються в Стратегічному оборонному бюлетені України.

25. Пропозиції до Стратегічного оборонного бюлетеня України містять положення щодо:

місії та візії сил оборони на довгострокову перспективу;

мети, стратегічних цілей розвитку сил оборони та основних завдань щодо їх досягнення;

вимог до побудови перспективної моделі сил оборони та необхідних спроможностей;

очікуваних результатів досягнення необхідних спроможностей з урахуванням актуальних викликів і загроз національній безпеці України у війсьній сфері.

Розроблення Стратегічного оборонного бюлетеня України організовує структурний підрозділ апарату Міноборони, на який покладено функції визначення засад воєнної політики та стратегічного планування.

26. Стратегічний оборонний бюлетень України, переліки необхідних, наявних, критичних та надлишкових спроможностей, прогнозні показники видатків на фінансування сил оборони є вихідними даними для здійснення програмування розвитку спроможностей.

3. Програмування розвитку спроможностей

1. Програмування розвитку спроможностей на середньострокову перспективу (за результатами оборонного огляду та огляду спроможностей) полягає у деталізації завдань та заходів, спрямованих на досягнення цілей та очікуваних результатів розвитку складових сил оборони.

Програмування розвитку спроможностей передбачає розроблення:

державних цільових програм, спрямованих на розв'язання проблем забезпечення оборони держави та розвиток складових сил оборони, зокрема їх оснащення сучасним озброєнням і військовою технікою, створення необхідних запасів матеріально-технічних засобів, реалізацію інших заходів з посилення обороноздатності держави (далі – державні цільові оборонні програми);

комплексів програм (проектів), спрямованих на створення нових, розвиток існуючих та позбавлення від надлишкових спроможностей Міноборони, Збройних Сил та інших складових сил оборони.

Розроблення державних цільових оборонних програм і комплексів програм (проектів) розвитку спроможностей передбачає застосування підходу щодо матеріальних і нематеріальних рішень, спрямованих на досягнення вимог,

встановлених для спроможностей, з урахуванням встановлених недоліків (прогалин) в наявних спроможностях. Матеріальні і нематеріальні рішення враховують:

стратегічний вплив (у разі реалізації), як засіб реагування на виклики та усунення недоліків (прогалин) у спроможностях або зменшення їх впливу;

відповідність встановленим цілям, завданням та очікуваним результатам розвитку складових сил оборони;

обмеження (ресурсні, технологічні тощо);

реалістичність (досяжність), яка полягає у можливостях складових сил оборони здійснити ресурсне забезпечення та впровадження;

вимірювані критерії досягнення визначених цілей в межах необхідних часових рамок.

2. Управління процесом планування і реалізації цілей, завдань та заходів розвитку спроможностей Збройних Сил (розвитку спроможностей інших складових сил оборони) здійснюється колегіальним органом Мініборони (колегіальними органами інших складових сил оборони), який утворюється з метою розгляду та узгодження питань, пов'язаних з:

визначенням пріоритетів розвитку Збройних Сил (розвитку інших складових сил оборони);

розробленням проєктів концепцій, стратегій та програмних документів розвитку Збройних Сил (розвитку інших складових сил оборони);

управлінням змінами в ході реалізації програм (проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил (розвитку спроможностей інших складових сил оборони).

3. Державні цільові оборонні програми складових сил оборони розробляються відповідно до законодавства України та з урахуванням:

завдань і пріоритетів, визначених Стратегічним оборонним бюлетенем України;

викликів та загроз воєнного характеру, що впливають на рівень воєнної безпеки і оборони;

імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру; параметрів перспективної моделі, структури та чисельності складових сил оборони і потреби для їх досягнення;

обсягів прогнозованого ресурсного забезпечення складових сил оборони;

порядку досягнення необхідних спроможностей складових сил оборони за всіма їх базовими компонентами (складовими) із застосуванням матеріальних і нематеріальних рішень на всіх етапах життєвого циклу спроможності.

4. Комплекс програм (проектів) розвитку спроможностей складових сил оборони передбачає розроблення програм (проектів) за методологією програмно-проектного менеджменту.

5. На основі пропозицій органів військового управління, структурних підрозділів Міноборони, апарату Головнокомандувача Збройних Сил, Генерального штабу, відповідальних за функціональні групи спроможностей щодо програм (проектів) розвитку спроможностей видів, окремих родів, військ (сил), інших органів військового управління Збройних Сил, розвитку інституційних спроможностей Міноборони і Збройних Сил структурний підрозділ Генерального штабу, на який покладено функції організації і контролю за здійсненням заходів оборонного планування, спрямованих на розвиток спроможностей Збройних Сил, формує орієнтовний перелік програм (проектів) розвитку спроможностей Збройних Сил.

Орієнтовний перелік програм (проектів) розвитку спроможностей Збройних Сил подається для розгляду до колегіального органу Міноборони, який здійснює управління процесом планування і реалізації цілей, завдань та заходів розвитку спроможностей Збройних Сил. Після схвалення колегіальним органом

Міноборони орієнтовного переліку програм (проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил структурний підрозділ Генерального штабу, на який покладено функції організації і контролю за здійсненням заходів оборонного планування, спрямованих на розвиток спроможностей Збройних Сил, організовує розроблення програм (проєктів) розвитку спроможностей видами, окремими родами, військ (сил), іншими органами військового управління Збройних Сил, структурними підрозділами Міноборони і Генерального штабу та безпосередньо формує комплекс програм (проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил з розробленням паспорту комплексу програм (статутів проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил.

До комплексу програм (проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил можуть бути включені проєкти, які потребують довгострокових інвестицій, у тому числі іноземної матеріально-технічної та фінансової допомоги.

Розроблений комплекс програм (проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил затверджується Міністром оборони України.

6. Формування комплексу програм (проєктів) розвитку спроможностей в інших складових сил оборони покладається на відповідні структурні підрозділи органів державної влади, до сфери управління (координації) яких належать ці складові сил оборони.

Програми (проєкти) розвитку спроможностей інших складових сил оборони узгоджуються з Генеральним штабом в частині, що стосується оборони держави, і затверджуються керівниками органів державної влади, які здійснюють управління (координацію) відповідними складовими сил оборони.

7. Державні цільові оборонні програми, комплекси програм (проєктів), спрямованих на створення нових, розвиток існуючих та позбавлення від надлишкових (застарілих) спроможностей складових сил оборони, разом з програмами (планами) діяльності Кабінету Міністрів України, є вихідними даними для здійснення бюджетування та управління ресурсами.

4. Бюджетування та управління ресурсами

1. Бюджетування та управління ресурсами спрямоване на забезпечення виконання завдань реалізації державної політики в сфері оборони на короткострокову перспективу з урахуванням процедур і термінів бюджетного процесу в Україні.

Бюджетування та управління ресурсами передбачає розроблення: орієнтовних планів та планів утримання і розвитку складових сил оборони; планів утримання та розвитку видів, окремих родів військ (сил) (далі – плани утримання та розвитку видів);

основних показників здійснення закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення за закритими закупівлями (на трирічний період);

підготовку бюджетних запитів та формування кошторисів Міноборони та інших складових сил оборони.

2. Бюджетування та управління ресурсами здійснюється з урахуванням військово-політичних вказівок, які розробляються у місячний строк після затвердження Державного бюджету України та затверджуються наказом Міноборони (наказом органів державної влади, до сфери управління (координації) якого віднесені відповідні складові сил оборони).

Розроблення проєкту військово-політичних вказівок здійснює структурний підрозділ апарату Міноборони, на який покладено функції визначення засад воєнної політики та стратегічного планування (відповідний структурний підрозділ органу державної влади, до сфери управління (координації) якого належать інші складові сил оборони).

3. Орієнтовний план утримання та розвитку, план утримання та розвитку, плани утримання та розвитку видів охоплюють всі базові компоненти (складові)

спроможностей, визначені цілі та завдання розвитку складових сил оборони, а також заходи на їх утримання.

4. Вихідними даними для розробки орієнтовного плану утримання та розвитку є:

- затверджені військово-політичні вказівки;
- результати виконання заходів утримання та розвитку за минулий рік;
- орієнтовні граничні показники видатків державного бюджету на середньостроковий період;
- орієнтовний перелік програм (проектів) розвитку спроможностей складових сил оборони;
- заходи та показники державних цільових оборонних програм;
- затверджений комплекс програм (проектів) розвитку спроможностей складових сил оборони;
- проект закону України про Державний бюджет України на відповідний рік, внесений на розгляд Верховної Ради України;
- необхідні завдання та заходи на утримання складових сил оборони.

Проект орієнтовного плану утримання та розвитку є підставою для формування та обґрунтування бюджетного запиту Міноборони (бюджетних запитів відповідних органів державної влади, до сфери управління (координації) яких належать інші складові сил оборони).

5. План утримання та розвитку розробляється в межах видатків, затверджених Міноборони (видатків, затверджених відповідним керівником органу державної влади, до сфери управління (координації) якого належать інші складові сил оборони) державним бюджетом, та є підставою для розроблення (корегування) планувальних документів на відповідний період.

Проект плану утримання та розвитку розробляється на основі орієнтовного плану утримання та розвитку і показників видатків Міноборони (орієнтовних планів утримання та розвитку і показників видатків відповідних органів

державної влади, до сфери управління (координації) яких належать інші складові сил оборони), включених до проєкту Закону України про Державний бюджет України. У подальшому він доопрацьовується з урахуванням прийняття проєкту Закону України “Про державний бюджет України”, підготовки та затвердження проєкту зведеного кошторису Міноборони (зведених кошторисів (кошторисів) відповідних органів державної влади, до сфери управління (координації) яких належать інші складові сил оборони).

6. Головним розробником орієнтовного плану утримання та розвитку, плану утримання та розвитку Збройних Сил є Генеральний штаб. Безпосередня організація розробки орієнтовного плану утримання та розвитку, плану утримання та розвитку та керівництво їх виконанням покладається на структурний підрозділ Генерального штабу, на який покладено функції з планування та управління оборонними ресурсами. Орієнтовний план утримання та розвитку, план утримання та розвитку Збройних Сил затверджує Міністр оборони України.

Суб'єкти оборонного планування у своїй діяльності щодо структури, змісту і порядку розроблення орієнтовного плану утримання та розвитку, плану утримання та розвитку керуються наказом Міноборони України та Головнокомандувача Збройних Сил України щодо організації короткострокового планування заходів з утримання і розвитку Збройних Сил у відповідному році, Доктриною з організації планування оборонних ресурсів у Збройних Силах України та Військовими стандартами “Оборонне планування. Орієнтовний план утримання та розвитку Збройних Сил України на наступний та два подальші роки. Порядок розроблення та використання” і “Оборонне планування. План утримання та розвитку Збройних Сил України. Порядок розроблення, виконання та звітування”.

7. Плани утримання та розвитку видів містять комплекс взаємопов'язаних і деталізованих заходів розвитку спроможностей видів, реалізації програм їх розвитку у наступному (плановому) році.

План утримання та розвитку виду розробляється на основі плану утримання та розвитку Збройних Сил, програми розвитку спроможностей виду і деталізує заходи утримання та розвитку до окремої військової частини. Плани утримання та розвитку видів затверджує Головнокомандувач Збройних Сил України.

8. Порядок організації розробки орієнтовних планів утримання та розвитку, планів утримання та розвитку (діяльності) в інших складових сил оборони визначається відповідними керівниками органів державної влади, які здійснюють управління (координацію) іншими складовими сил оборони.

9. Фінансування заходів планів утримання та розвитку складових сил оборони розпочинається з початком бюджетного періоду.

10. Формування бюджетних запитів, зведеного кошторису та паспортів бюджетних програм у Міноборони здійснюється Департаментом фінансів Міноборони (бюджетних запитів, зведених кошторисів (кошторисів) та паспортів бюджетних програм для інших складових сил оборони – відповідними структурними підрозділами органів державної влади, до сфери управління (координації) яких належать інші складові сил оборони) відповідно до вимог та процедур, визначених бюджетним законодавством.

11. Формування показників для здійснення оборонних закупівель здійснюється відповідно до законодавства.

Розроблені пропозиції до основних показників здійснення закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення за закритими закупівлями (на

трирічний період) враховуються у планах утримання та розвитку складових сил оборони.

12. Затверджені план утримання та розвитку, зведений кошторис та основні показники здійснення закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення за закритими закупівлями (на трирічний період) є вихідними даними для виконання програм і планів.

5. Виконання програм і планів

1. Виконання програм і планів включає:

управління програмами (проєктами) розвитку спроможностей;
проведення оцінювань спроможностей;
моніторинг і контроль виконання заходів оборонного планування;
управління ризиками;
звітування про виконання програм і планів.

2. Управління програмами (проєктами) розвитку спроможностей (далі – управління програмами (проєктами)) – проєктна діяльність з розроблення, виконання, моніторингу та управління програмами та окремими проєктами для створення нових, розвитку існуючих та позбавлення від надлишкових спроможностей.

Для здійснення проєктної діяльності в Міноборони, Збройних Силах та інших складових сил оборони створюється система управління проєктами, яка включає:

нормативні документи, які регламентують управління проєктною діяльністю;

організаційні структури, які здійснюють управління та координацію проєктною діяльністю;

інформаційну систему управління проєктною діяльністю.

Проектна діяльність та управління нею регламентуються військовими стандартами та наказами Міноборони.

Процес управління проектами складається з п'яти етапів:

ініціювання, який є підготовчим етапом, і передбачає формування цілей, критеріїв успіху та меж проекту, встановлення обмежень та базових вимог проекту, призначення керівництва проекту, визначення заінтересованих сторін, розподіл повноважень і відповідальності;

планування, під час якого визначається зміст проекту, а також ресурси та послідовність дій, що необхідні для успішного здійснення проекту. Етап включає в себе ряд чітко визначених кроків, основною метою виконання яких є планування обсягу, розкладу та вартості здійснення проекту;

виконання, що передбачає безпосереднє проведення запланованих робіт;

моніторинг і контроль, що здійснюються протягом усього проекту, і передбачає регулярне оновлення інформації щодо стану виконання поточних робіт, аналіз відхилень та їхнього впливу на результати, бюджет та терміни проекту;

завершення, що передбачає закінчення робіт, остаточні розрахунки, підписання необхідних документів, передачу результатів замовнику та оформлення звіту про завершення проекту.

Організаційна структура управління проектною діяльністю складається з постійних та тимчасових суб'єктів проектної діяльності. Вона забезпечує оперативність процесу прийняття рішень та ефективність управління ресурсами з метою досягнення цілей і завдань розвитку спроможностей складових сил оборони.

Організаційна структура управління проектною діяльністю в складових сил оборони складається з:

колегіального органу, який приймає рішення в сфері проектної діяльності складових сил оборони на стратегічному рівні;

структурного підрозділу, який координує проектну діяльність та забезпечує роботу колегіального органу;

керівних комітетів, які приймають рішення на програмному рівні (рівень керівника функціональної групи спроможностей (керівника програми));

структурних підрозділів, які координують проектну діяльність на рівні керівників функціональних груп та забезпечують роботу керівних комітетів;

проектних команд з визначених посадових осіб складових сил оборони.

Інформаційна система управління проектною діяльністю передбачає автоматизацію усіх процесів проектної діяльності і використовується для централізованого збору, зберігання і аналізу даних про програми та проекти складових сил оборони.

3. Оцінювання спроможностей проводяться постійно. Під час оцінювання спроможностей визначаються завдання, умови і стандарти, необхідні для досягнення спроможностей, пов'язані з ними недоліки (прогалини) та розробляються рішення щодо усунення недоліків (прогалин) у спроможностях або зменшення їх впливу.

Ініціаторами проведення оцінювання спроможностей є керівники органів військового управління (структурних підрозділів) складових сил оборони. Ініціювання оцінювання спроможностей здійснюється у разі:

- неможливості досягти визначених спроможностей в існуючих умовах;
- недостатніх кількісних і якісних показників спроможності;
- закінченні життєвого циклу носіїв спроможності.

Завданнями оцінювання спроможностей є:

визначення вимог до спроможностей з відповідними умовами і стандартами;

визначення недоліків (прогалин) у спроможностях та пов'язаних з ними ризиків;

підготовка рекомендацій щодо рішень за кожним з базових компонентів (складових) спроможностей для усунення недоліків (прогалин) у спроможностях або зменшення їх впливу.

Оцінювання спроможностей складається з чотирьох етапів:

підготовчий етап, який передбачає видання розпорядчих документів, формування робочої групи та керівництва з проведення оцінювання спроможностей;

аналіз вимог, який передбачає встановлення або уточнення вимог до спроможності для забезпечення виконання завдань в поточних і майбутніх операціях;

аналіз недоліків (прогалин), під час якого визначаються недоліки (прогалини) у спроможностях, якщо існуючі або сплановані у програмних документах розвитку Збройних Сил (розвитку інших складових сил оборони) рішення не задовольняють вимоги до спроможностей. Аналіз недоліків (прогалин) у спроможностях здійснюється з урахуванням ризиків щодо застосування, ризиків щодо втрат у військах (силах) та ризиків щодо ресурсів;

аналіз рішень, який передбачає визначення нематеріальних, матеріальних або комбінацію нематеріальних і матеріальних рішень, які усунуть недоліки (прогалини) у спроможностях або зменшать їх вплив, прийняття або (та) ігнорування ризиків.

Результатом оцінювання спроможностей є підсумковий документ (рекомендації щодо розвитку спроможностей). Реалізація результатів оцінювання спроможностей (рекомендацій щодо розвитку спроможностей) здійснюється через планування завдань і заходів розвитку спроможностей за методологією програмно-проектного менеджменту.

Порядок організації проведення оцінювань спроможностей визначається відповідним військовим стандартом.

4. Моніторинг і контроль виконання заходів оборонного планування здійснюється з метою:

оцінки та аналізу стану реалізації стратегічних цілей (завдань) державної політики у сферах національної безпеки і оборони;

забезпечення виконання спланованих заходів оборонного планування у визначені строки;

досягнення визначених спроможностей (кількісних і якісних показників) у встановлені строки;

забезпечення використання фінансових, матеріально-технічних та інших ресурсів за призначенням, ефективного розподілу наявних ресурсів.

Моніторинг і контроль є безперервним процесом збору та обробки інформації про стан виконання програм, проєктів (заходів), оцінки ступеня досягнення запланованих цілей та індикативних показників, аналізу відхилень та їхнього впливу на результати, бюджет, строки виконання та прийняття рішень відповідними керівниками щодо внесення необхідних змін та перерозподілу ресурсів з метою забезпечення досягнення визначених стратегічних цілей та ефективного використання бюджетних коштів.

Моніторинг і контроль виконання заходів оборонного планування в Міноборони та Збройних Силах покладається на керівників структурних підрозділів Міноборони та Генерального штабу, командувань видів, окремих родів військ (сил) та інших органів військового управління за напрямками діяльності, відповідальних за функціональні групи спроможностей, в інших складових сил оборони – на відповідних керівників.

Узагальнення результатів виконання завдань та заходів оборонного планування в Міноборони здійснює структурний підрозділ апарату Міноборони, на який покладено функції визначення засад воєнної політики та стратегічного планування; у Збройних Силах – структурний підрозділ Генерального штабу, на який покладено функції організації і контролю за здійсненням заходів оборонного планування, спрямованих на розвиток спроможностей Збройних Сил (в частині, що стосується здійснення заходів оборонного планування, спрямованих на розвиток спроможностей Збройних Сил), та структурний підрозділ Генерального штабу, на який покладено функції планування та управління оборонними ресурсами (в частині, що стосується планування та управління оборонними ресурсами).

На основі узагальнених результатів моніторингу виконання завдань та заходів оборонного планування, керівництвом складових сил оборони приймаються відповідні рішення щодо внесення необхідних змін до програм і

планів, перерозподілу ресурсів з метою забезпечення досягнення визначених стратегічних цілей та ефективного використання бюджетних коштів.

Для координації та ефективного здійснення оборонного планування в складових сил оборони утворюються постійно діючі або тимчасові колегіальні органи (комітети, комісії, робочі групи тощо), склад, структура та порядок діяльності колегіальних органів визначається наказом Міноборони (для інших складових сил оборони – наказами відповідних органів державної влади, до сфери управління (координації) яких належать інші складові сил оборони).

5. Організація внутрішнього контролю, у тому числі управління ризиками, під час здійснення заходів оборонного планування здійснюється відповідно до Основних засад здійснення внутрішнього контролю розпорядниками бюджетних коштів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2018 року № 1062.

В.о. директора Департаменту воєнної політики та стратегічного планування Міністерства оборони України

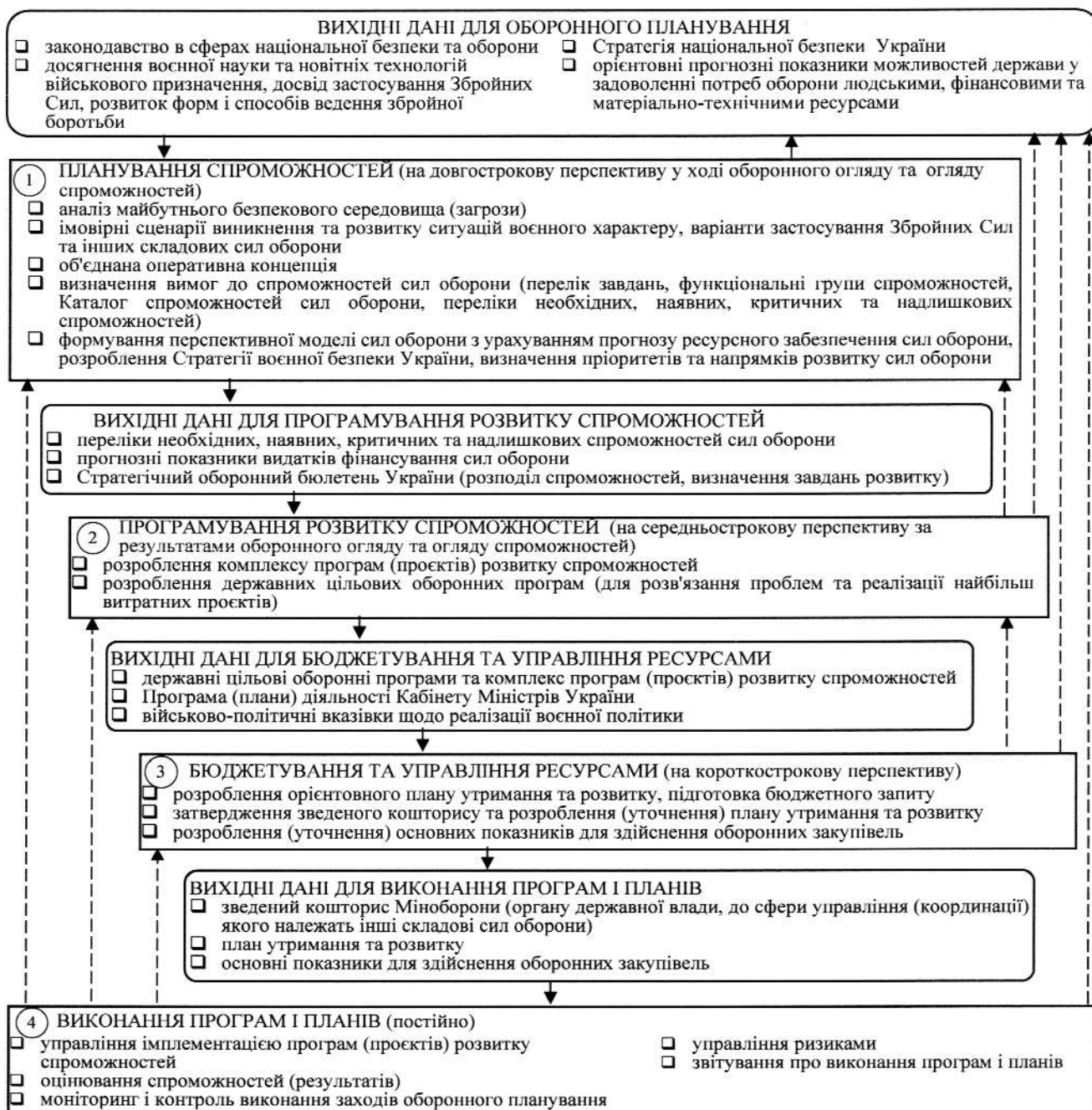

Дмитро ХРИСТОФОРОВ

Додаток 1

до Порядку організації та здійснення оборонного планування в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України та інших складових сил оборони (пункт 1 глави 1 розділу III)

ЗАГАЛЬНА СХЕМА ПРОЦЕСУ ОБОРОННОГО ПЛАНУВАННЯ

Додаток 2

до Порядку організації та здійснення оборонного планування в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України та інших складових сил оборони (пункт 2 глави 1 розділу III)

БАЗОВІ КОМПОНЕНТИ (СКЛADOVІ) СПРОМОЖНОСТІ

Базові компоненти (складові) спроможності є визначальними для всебічного аналізу і планування спроможностей, їх створення, розвитку та оцінювання.

До базових компонентів (складових) спроможності належать:

доктринальна база – нормативно-правові акти та акти організаційно-розпорядчого характеру, що визначають засади і принципи функціонування і застосування військ (сил) та забезпечують досягнення необхідних спроможностей;

організація – військова організаційна структура або її елемент з відповідним складом сил і засобів для виконання завдань за призначенням, які відповідають вимогам до спроможності;

підготовка – система підготовки відповідних сил і засобів, що забезпечує певну спроможність, індивідуальна та колективна підготовка особового складу, підготовка штабів та військових формувань, які відповідають вимогам до органів управління, штабів, військ (сил) виконувати покладені завдання. Підготовка також охоплює нематеріальні аспекти функціонування військ (сил) та підтримує реалізацію матеріальних рішень;

ресурсне забезпечення – забезпеченість спроможності необхідним озброєнням і військовою технікою, обладнанням, запасами матеріально-технічних засобів та витратних матеріалів, а також фінансовими ресурсами;

якість управління та освіта – професійний розвиток керівного складу усіх ланок через освіту, підготовку, досвід, самовдосконалення з метою виховання найбільш професійно підготовлених лідерів;

персонал – кваліфікований, патріотично налаштований та мотивований особовий склад (у тому числі військового резерву), який відповідає визначеним вимогам до спроможності для успішного виконання завдань в мирний час та в особливий період;

військова інфраструктура – об'єкти, окремі споруди та пов'язані з ними комунікації (шляхи сполучення) і землі, призначені для забезпечення виконання військами (силами) завдань за призначенням, їх розміщення, забезпечення життєдіяльності і підготовки;

взаємосумісність – спроможність до спільних узгоджених, ефективних та результативних дій з метою досягнення тактичних, оперативних та стратегічних цілей у сфері оборони.

Додаток 3

до Порядку організації та здійснення оборонного планування в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України та інших складових сил оборони (пункт 11 глави 2 розділу III)

ОПИС СПРОМОЖНОСТІ

з'єднання, військової частини (військової організаційної структури) і підрозділів військових частин (зразок)

Код спроможності: XXX (буквено-цифровий дескриптор спроможності, який несе кодову інформацію про спроможність)

Назва спроможності: Вогневе ураження наземних і підземних цілей на відстань до 70 км (коротка назва спроможності, яка несе інформацію про типову організаційну структуру (типове завдання, типове озброєння або військову техніку)

Нормативно-правові акти та акти організаційно-розпорядчого характеру: xxxx (наводиться перелік актів, відповідно до яких створюється, підтримується, розвивається та застосовується спроможність)

Перехресні посилання: xxxx (коди інших пов'язаних спроможностей)

1. Базова вимога до спроможності (описує основну мету спроможності (одна вимога на код), має стати узагальненим показником для оцінювання спроможності)

1.1. Здатність надавати підтримку силам наземних операцій вогнем і маневром, своєчасну, ефективну і рішучу вогневу підтримку з ціллю знищення, нейтралізації, придушення та дезорганізації сил противника, а також захоплення

наземних цілей з досягненням результатів застосування вогню на великій території та в глиб.

2. Основні вимоги до спроможності (описують, що необхідно коду спроможності для досягнення бажаного результату, мають стати частковими показниками для оцінювання спроможності (за базовими компонентами (складовими) спроможності))

2.1. Здатність комплексного захоплення/перехоплення цілей штатними та нештатними засобами, інтегрованими у інформаційно-пошукову систему, здатність координувати та поєднувати застосування розвідувальних датчиків.

2.2. Здатність встановлювати зв'язок та координувати вогневу підтримку приданих батарей/підрозділів та забезпечувати взаємодію з силами маневру.

2.3. Здатність швидкого залучення та виведення з бойових дій своїх сил з метою зменшення ризиків, втрат від зустрічного вогню сил противника.

2.4. Здатність відповідати особливим вимогам відповідно до специфіки завдань бригади (аеромобільна, десантно-штурмова, гірсько-піхотна, десантна).

3. Додаткові вимоги до спроможності (описують додаткові характеристики (кількісні та якісні), що дають змогу реалізувати основне призначення спроможності)

3.1. Спроможність діяти без підтримки або поповнення запасів протягом щонайменше 3-х днів.

3.2. Здатність вчасно надавати свіжі дані командуванню з проведення операцій/логістичного забезпечення щодо боєприпасів, витрат палива і робочої сили, а також бойових і небойових втрат.

3.3. Здатність інтегрувати сили та засоби розвідки з метою підвищення ефективності збору розвідданих, підтвердження даних із інших джерел та поширення зібраної інформації серед визначених користувачів.

3.4. Здатність забезпечувати ситуаційну обізнаність своїх сил в режимі реального/близькому до реального часу.

3.5. Здатність робити свій внесок у загальну оперативну обстановку шляхом поширення інформації та розвідувальних даних.

3.6. Здатність забезпечувати належний рівень захисту особового складу, залучаючи та використовуючи відповідні процедури та засоби захисту, включаючи заходи безпеки під час проведення операцій, захист інформації, захист зв'язку, радіаційний, хімічний та біологічний захист, протидію саморобним вибуховим пристроям та заходи охорони здоров'я.

3.7. Здатність забезпечити необхідний рівень захисту від хімічної, біологічної, радіологічної і ядерної зброї.

3.8. Здатність забезпечувати належний рівень підготовки особового складу щодо поводження з саморобними вибуховими пристроями.

3.9. Здатність вживати відповідних заходів для мінімізації наслідків кібератак, забезпечуючи безперебійність процесу управління під час наступу та відновлення робочого стану усіх служб після завершення наступу.

3.10. Здатність забезпечення мобільності при пересуванні по дорогах та пересіченій місцевості.

ОПИС СПРОМОЖНОСТІ

окремого (високотехнологічного) засобу (літака, вертольота, безпілотного авіаційного комплексу, корабля, ракетного комплексу, комплексу протиповітряної оборони)
(зразок)

Код спроможності: XX (буквено-цифровий дескриптор спроможності, який несе кодову інформацію про спроможність)

Назва спроможності: Вогневе ураження наземних (морських) цілей з використанням безпілотного авіаційного комплексу (коротка назва спроможності, яка несе інформацію про типову організаційну структуру (типове завдання, типове озброєння або військову техніку)

Нормативно-правові акти та акти організаційно-розпорядчого характеру: xxxx (наводиться перелік актів, відповідно до яких створюється, підтримується, розвивається та застосовується спроможність)

Перехресні посилання: xxxx (коди інших пов'язаних спроможностей)

1. Базова вимога до спроможності (описує основну мету спроможності (одна вимога на код), має стати узагальненим показником для оцінювання спроможності)

1.1. Здатність організовувати виконання завдань з нанесення авіаційних ударів по визначених об'єктах в оперативній глибині і тактичній глибині з використанням безпілотного авіаційного комплексу.

2. Основні вимоги до спроможності (описують, що необхідно коду спроможності для досягнення бажаного результату, мають стати частковими показниками для оцінювання спроможності (за базовими компонентами (складовими) спроможності))

2.1. Здатність здійснювати ураження угруповань військ, авіації, військово-морських сил противника, руйнування його важливих військових, військово-промислових, енергетичних об'єктів, вузлів, комунікацій, об'єктів військового та державного управління на передньому краї оборони, у тактичній і найближчій оперативній глибині зі збереженням людських ресурсів.

2.2. Здатність брати участь у стримуванні можливого міждержавного збройного конфлікту, а у разі його виникнення відсіч збройної агресії та оборони України.

2.3. Спроможність здійснювати визначеного ступеня вогневе ураження противника.

3. Додаткові вимоги до спроможності (описують додаткові характеристики (кількісні та якісні), що дають змогу реалізувати основне призначення спроможності)

3.1. Здатність здійснювати тактичне розгортання за будь-яких погодних умов, а також в умовах мінімальної підготовленості.

3.2. Здатність забезпечити необхідний рівень захисту від хімічної, біологічної, радіологічної і ядерної зброї відповідно до військового стандарту.

ОПИС СПРОМОЖНОСТІ

системи (автоматизованого управління військами (силами), обміну даними розвідки та обстановки, оповіщення, менеджменту оборонних ресурсів, захисту інформації тощо)
(зразок)

Код спроможності: XXX

Назва спроможності: Інформаційні (автоматизовані) системи Збройних Сил України (2 коди спроможності)

Код спроможності: XXX (буквено-цифровий дескриптор спроможності, який несе кодову інформацію про спроможність)

Назва спроможності: Інформаційні системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження (коротка назва спроможності, яка несе інформацію про типову організаційну структуру (типове завдання, типове озброєння або військову техніку)

Нормативно-правові акти та акти організаційно-розпорядчого характеру: xxxx (наводиться перелік актів, відповідно до яких створюється, підтримується, розвивається та застосовується спроможність)

Перехресні посилання: xxxx (коди інших пов'язаних спроможностей)

1. Базова вимога до спроможності (описує основну мету спроможності (одна вимога на код), має стати узагальненим показником для оцінювання спроможності)

1.1. Здатність забезпечити створення єдиного захищеного інформаційного середовища складових сектору безпеки та оборони із забезпеченням надання базових ІТ-сервісів (захищений цифровий голосовий зв'язок, обмін текстовими повідомленнями, обмін графічними документами,

геопросторова інформація, взаємна ідентифікація, інтеграція сенсорів (датчиків), інтеграція безпілотних літальних апаратів).

2. Основні вимоги до спроможності (описують, що необхідно коду спроможності для досягнення бажаного результату, мають стати частковими показниками для оцінювання спроможності (за базовими компонентами (складовими) спроможності)).

2.1. Здатність забезпечити обмін інформацією в захищеній національній телекомунікаційній мережі в інтересах державних органів влади з можливістю надання сучасних сервісів.

2.2. Здатність забезпечити розмежування доступу та автентифікації користувачів захищеної національної телекомунікаційної мережі з використанням кваліфікованого цифрового підпису.

2.3. Здатність розгортання польового (мобільного) компоненту захищеної національної телекомунікаційної мережі з рівнем завадостійкості та захищеності, які відповідають військовим стандартам.

2.4. Здатність оперативного реагування на інциденти кібернетичної безпеки.

3. Додаткові вимоги до спроможності (описують додаткові характеристики (кількісні та якісні), що дають змогу реалізувати основне призначення спроможності)

3.1. Здатність забезпечити сумісність та інтеграцію системи C4ISR з єдиною інформаційною системою управління оборонними ресурсами та іншими системами відповідно до вимог військових стандартів.

Додаток 4

до Порядку організації та здійснення
оборонного планування в Міністерстві
оборони України, Збройних Силах
України та інших складових сил оборони
(пункт 13 глави 2 розділу III)
(зразок)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Міністр оборони України

_____ 20__ року

ЗВІТ

про результати проведення огляду спроможностей
за функціональними групами спроможностей
в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України
та інших складових сил оборони

1. Вступна частина.

Підстави проведення огляду спроможностей.

2. Зміст проведення огляду спроможностей:

порядок та етапи проведення;

вимоги до спроможностей.

3. Пропозиції за результатами огляду спроможностей щодо:

уточнення переліку наявних та необхідних спроможностей Міноборони,
Збройних Сил та інших складових сил оборони (спільних оборонних
спроможностей Збройних Сил та інших складових сил оборони),
а також вимог до них;

формування переліку критичних спроможностей Міноборони, Збройних Сил та інших складових сил оборони, а також вимог до них;

перегляду (уточнення) кількості та змісту функціональних груп спроможностей з визначенням (уточненням) відповідальних за функціональні групи спроможностей;

розроблення (уточнення, внесення змін до) Каталогу спроможностей сил оборони;

внесення даних Каталогу спроможностей сил оборони до спеціального програмного забезпечення (у міру його впровадження).

4. Додатки:

перелік посилань;

абревіатури;

глосарій тощо.

Голова робочої групи _____

(підпис)

(ім'я, прізвище)

_____ 20__ року
